

XIV Timpul Ordinar – 6 iulie 2014

Învățați de la mine că sunt blând și smerit cu inima

Comentariu Evanghelic al P. Alberto Maggi OSM

Mt 11,25-30

În acel timp, Isus a luat cuvântul și a zis:

„Te preamăresc Tată, Domn al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns acestea celor înțelepți și învățați și le-ai revelat celor mici. Da, Tată, pentru că aceasta a fost dorința ta. Toate mi-au fost date de Tatăl meu și nimeni nu-l cunoaște pe Fiul decât Tatăl, nici pe Tatăl nu-l cunoaște nimeni, decât numai Fiul și acela caruia Fiul vrea să-i reveleze. Veniți la mine toți cei osteniți și împovărați și eu va voi da odihnă. Luați asupra voastră jugul meu și învățați de la mine că sunt blând și smerit cu inima și veți găsi alinare pentru sufletele voastre. Căci jugul meu este lesne de purtat, iar povara mea este ușoară”.

După deplângerea lui Isus asupra orașelor din Galilea care au refuzat mesajul Împărăției și l-au refuzat pentru că sunt orașe dominate de sinagogă, de învățătura scribilor și fariseilor. Isus binecuvintează în schimb cei care îl ascultă. Matei capitolul 11 versetul 25.

În acel timp, deci evanghelistul leagă ceea ce prezintă cu ceea ce precede, cu deplângerea lui Isus, **Isus a zis: „Te preamăresc Tată, Domn al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns acestea celor înțelepți și învățați.**

Clarificăm în primul rând că Isus nu este împotriva cunoașterii, a culturii, dimpotrivă. Înțelepții și învățații sunt doctorii legii, magisterul oficial a lui Israel, cei care deja l-au condamnat pe Isus ca blestemat. De ce Isus spune că Tatăl le-a ascuns aceste lucruri? Pentru că Dumnezeu-iubire este necunoscut cunoscătorilor de lege.

Cine este obișnuit să se raporteze la situații, la evenimente, la persoane pe baza unui cod, a unei legi, nu poate să înțeleagă fața lui Dumnezeu care este iubire, un Dumnezeu care crează omul și iubește și apără creatura sa. Deci criteriul de interpretare a scripturii, a Bibliei și a cuvântului lui Dumnezeu, trebuie să fie binele omului. Cine în schimb își face o doctrină, o lege, în care respectarea poruncilor, a prescrierilor este mai importantă decât binele persoanelor, ei bine aceste persoane riscă să aibă un vâl în față ochilor care îi împiedică să descopere planul iubirii lui Dumnezeu asupra umanității.

Și le-ai revelat celor mici. Termenul indică celor simpli, adică persoanele care nu au dificultate să accepte un Dumnezeu-iubire pentru că de aceasta au nevoie. **Da, Tată, pentru că aceasta a fost dorința ta.** Deci Dumnezeu a decis că criteriul pentru al cunoaște este iubirea, nu legea, nu doctrina.

Toate mi-au fost date de Tatăl meu și nimeni nu-l cunoaște pe Fiul decât Tatăl, nici pe Tatăl nu-l cunoaște nimeni, decât numai Fiul și acela caruia Fiul vrea să-i reveleze. Ce vrea să spună Isus cu această expresie atât de importantă? Isus a fost prezentat de către evanghelist de la începutul evangheliei sale ca un "Dumnezeu cu noi", un Dumnezeu care nu trebuie căutat, ci primit, acceptat.

Și primind pe acest Dumnezeu, să mergem cu EL și precum EL, nu spre Dumnezeu ci spre oameni. Așadar cu Isus, Dumnezeu s-a făcut om, și acesta este unica valoare sacră, unica valoare importantă, unica linie de sosire a creștinului. Și de ce Isus spune că nimeni nu-l

cunoaște pe Tatăl decât numai Fiul și acela căruia Fiul vrea să-i reveleze? Verbul "**revelare**" înseamnă a lua ceea ce împiedică vederea, adică legea. Legea împiedica cunoașterea iubirii Tatălui.

Dar în schimb criteriul de a-l primi pe Isus și de a-l cunoaște pe Tatăl este de a pune în viața proprie ca unica valoare absolută, ca valoare unică sacră, binele omului. Și spunând acestea Isus, după ce s-a îndepărtat de acești înțelepți, de acești învățați, care au făcut din lege un instrument de a domina poporul, Isus se adresează chiar celor care sunt dominați, celor subjugăți.

Și este o invitație de o forță și o duioșie incredibilă. **Veniți la mine toți**, Isus îi invită pe toți, pe fiecare, **cei osteniți și împovărați**. Osteniți și împovărați din care motiv? Din cauza greutății legii, care nu mai reușesc să observe toate aceste reguli, toate acele doctrine, toate acele impuneri. Și aceasta îi obosește, îi apasă pentru că observarea tuturor acestor reguli, care nu reușesc să practice, îi face să se simtă mereu în vinovăție, mereu datornici față de Dumnezeu.

Și iată anunțul lui Isus: **și eu va voi da odihnă**. Verbul folosit de evanghelist "a da odihnă" înseamnă "a face să se odihnească, a face să înceteze greutățile", adică a recupera respirația. Este Isus care spune "eu voi fi respirația voastră". Deci cei care sunt osteniți de un raport cu Dumnezeu pe care nu reușesc să-l ducă mai departe din cauza a prea multor legi și reguli, Isus spune: "primiți-mă pe mine, eu voi vi respirația voastră. Eu voi fi cel care vă voi da respirația".

Și de fapt Isus continuă: **Luați asupra voastră jugul meu**. Jugul, așa cum știm, este unealta care se pune asupra animalelor pentru a le pune la lucru. Ei bine, respectarea legii divine este numită "jug". Era o lege imposibil de respectat. Deasemenea și Petru, în Faptele Apostolilor, când vor să impună aceste legi și păgânilor, Petru spune:

"De ce continuați să-l tentați pe Dumnezeu punând pe gâtul discipolilor un jug care nici părinții noștri, nici noi suntem în stare să-l purtăm?"

Deci este un faliment. Această doctrină, această impunere a fost un faliment pentru că nimeni a reușit să le respecte și aceasta a făcut ca omul să se simtă mereu vinovat, îndatorat față de Dumnezeu. Și când ne simțim vinovați nu putem experimenta iubirea Sa.

Așadar Isus spune: **Luați asupra voastră jugul meu și învățați de la mine că sunt blând și smerit cu inima**. Isus aici nu ne indică imitarea calității caracterului său – este un lucru imposibil a avea caracterul și calitatea lui Isus. Blândețea și smerenia lui Isus nu se referă la caracter, la calitatea unei persoane, ci la condiția socială.

În fericiri "fericiți cei bănzi", ei erau cei desmoșteniți, ultimi a societății, și cei umiliți, în greacă *tapinos*, sunt cei care sunt neînsemnați. Deci aceasta se poate face. Și ce înseamnă? A nu exclude pe nimeni din raza de acțiune a iubirii voastre.

Nu căutați persoane importante, cele din primele rânduri, ci puneți-vă alături de ultimi, pentru că acolo mă găsesc și Eu. Deci, **învățați de la mine că sunt blând și smerit cu inima și veți găsi alinare pentru sufletele voastre**. Așadar Isus ne invită să orientăm viața noastră în sevrarea altora și în aceasta este respirația, aceea care dă însuflețire și forță existenței creștine.

Și Isus concludă reînviind invitația. **Căci jugul meu**, deci nu jugul legii, ci jugul său și jugul lui Isus sunt Fericirile, adică o invitație la tot ceea ce ajută la deplina fericire a omului.

Jugul meu este lesne de purtat, literar "bun", iar povara mea este ușoară. Și este o greutatea ușoară pentru că nu sunt reguli de respectat, ci o iubire de primit.

Nu o doctrină care trebuie acceptată în propria existență, ci un Isus care cere să fie primit pentru a se contopi cu omul, dăruindu-i aceeași capacitate a Sa de iubire.